

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316219022
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2316219022.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného AK: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: D. I., nar. X.X.XXXX, bytom J., zastúpenej splnomocnenkyňou: K. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, o zaplatenie 3.485,17 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku (pre zmeškanie) Okresného súdu Galanta č. k. 26Csp/183/2016-240 zo dňa 30. septembra 2021 - II. výrok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie z r u š u j e
a konanie v zrušenej časti **z a s t a v u j e**.

II. Závislý III. výrok o náhrade trov konania **m e n í** tak, že žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a prvého odvolacieho konania.

III. Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie v poradí I. výrokom konanie v sume 2.898,44 Eur s úrokom z omeškania zastavil, II. výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 266,73 Eur, úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 586,73 Eur od 16.09.2016 do 17.09.2016, zo sumy 566,73 Eur od 18.09.2016 do 10.10.2016, zo sumy 546,73 Eur od 11.10.2016 do 12.12.2016, zo sumy 536,73 Eur od 13.12.2016 do 10.01.2017, zo sumy 516,73 Eur od 11.01.2017 do 15.03.2017, zo sumy 496,73 Eur od 16.03.2017 do 10.04.2017, zo sumy 476,73 Eur od 11.04.2017 do 10.05.2017, zo sumy 456,73 Eur od 11.05.2017 do 09.06.2017, zo sumy 436,73 Eur od 10.06.2017 do 13.07.2017, zo sumy 416,73 Eur od 14.07.2017 do 14.08.2017, zo sumy 396,73 Eur od 15.08.2017 do 11.09.2017, zo sumy 376,73 Eur od 12.09.2017 do 11.10.2017, zo sumy 356,73 Eur od 12.10.2017 do 10.11.2017, zo sumy 336,73 Eur od 11.11.2017 do 12.12.2017, zo sumy 316,73 Eur od 13.12.2017 do 12.01.2018, zo sumy 296,73 Eur od 13.01.2018 do 20.02.2018, zo sumy 286,73 Eur od 21.02.2018 do 23.03.2018, zo sumy 266,73 Eur od 24.03.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní, III. výrokom žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou s poukazom na procesné ustanovenia § 144, § 145 ods. 1, § 282, § 283, § 285 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalobca návrhom doručeným okresnému súdu dňa 19.10.2016 žiadal, aby súd žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.485,17 Eur s úrokom z omeškania. V priebehu konania žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 2.898,44 Eur s príslušným úrokom z omeškania a konanie v tejto časti žiadal zastaviť. Žalovaní s čiastočným zastavením konania súhlasila. Vzhľadom na účinné späťvzatie žaloby súd konanie zastavil. V priebehu konania žalovaná

uznala žalobcom uplatnený nárok vo zvyšnej časti čo do dôvodu i do výšky a žalobca navrhol, aby súd vo veci samej rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie výlučne II. výroku podala odvolanie žalovaná a navrhla rozsudok zrušiť a žalobu zamietnuť s poukazom na § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci nakoľko okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a ani jednu neodôvodnil. Súd prvej inštancie rozhodol na žiadosť žalobcu „aby bol vynesovaný rozsudok pre uznanie“, hoci žalobca ani nebol na pojednávaní, tak osobne nemohol navrhnúť, aby súd vo veci samej rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. Poukázala na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 407/2010, IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04, II ÚS 78/05. Súd prvej inštancie nechcel ani počuť žalovaného obhajobu, nakoľko si myslel, že chce žalovaný čítať to isté, ako bolo súdu zaslané posledné vyjadrenie k podanej žalobe. Žalovaná mala prichystanú obhajobu, ktorú jej súd nedovolil čítať, nesúhlasila so zaplatením sumy 266,73 Eur + 8 % úrok z omeškania. V spise sú dôkazy, že nebol dodržaný postup pri zosplatnení úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, z logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Na podporu poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/129/2010, Okresného súdu Žilina sp. zn. 25Csp/31/2020, sp. zn. 25Csp/58/2019, Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/45/2020, Okresný súd Zvolen sp. zn. 19Csp/100/2019, Okresný súd Žilina sp. zn. 7Csp/62/2020, sp. zn. 10CoCsp/64/2020 Krajský súd Trnava sp. zn. 12CoCsp/3/2020, Krajský súd v Žiline sp. zn. 13Cob/105/2020. Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatneným (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.

5. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovanej sa vyjadril a uviedol, že napadnutý rozsudok je vecne správny a navrhuje ho potvrdiť.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej aj CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 256 písm. a/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok (pre uznanie) v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý II. výrok rozsudku je nutné postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a konanie v tejto časti zastaviť (§ 161 ods. 2 CSP), závislý III. výrok postupom podľa § 388 CSP zmeniť.

7. Žalobca sa pôvodne žalobou domáhal zaplata sumy 3.485,17 Eur, úroku z omeškania 8 % ročne zo sumy 3.485,17 Eur od 16.9.2016 do zaplata.

8. Uznesením č. k. 26Csp/183/2016-95 zo dňa 17.5.2018 okresný súd konanie v časti istiny 320,- Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 320,- Eur od 16.9.2016 do zaplata) zastavil (právo platné dňa 28.6.2018).

9. Rozsudkom č. k. 26Csp/183/2016-112 zo dňa 22.1.2019 (prvým v poradí) súd prvej inštancie v spojení s opravným uznesením (č. k. 26Csp/183/2016-156 zo dňa 14.6.2019) I. výrokom konanie v časti 643,51 Eur zastavil, II. výrokom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.521,66 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.841,66 Eur od 126.09.2016? do 17.09.2016, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.821,66 Eur od 18.09.2016 do 10.10.2016, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.801,66 Eur od 11.10.2016 do 12.12.2016, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.791,66 Eur od 13.12.2016 do 10.01.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.771,66 Eur od 11.01.2017 do 15.03.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.751,66 Eur od 16.03.2017 do 10.04.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.731,66 Eur od 11.04.2017 do 10.05.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.711,66 Eur od 11.05.2017 do 09.06.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.691,66 Eur od 10.06.2017 do 13.07.2017, úrok z omeškania vo výške

8,00 % ročne zo sumy 2.671,66 Eur od 14.07.2017 do 14.08.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.651,66 Eur od 15.08.2017 do 11.09.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.631,66 Eur od 12.09.2017 do 11.10.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.611,66 Eur od 12.10.2017 do 10.11.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.591,66 Eur od 11.11.2017 do 12.12.2017, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.571,66 Eur od 13.12.2017 do 12.01.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.551,66 Eur od 13.01.2018 do 20.02.2018, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 2.541,66 Eur od 20.02.2018 do 23.03.2018, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.521,66 Eur od 24.03.2018 do zaplattenia, všetko do troch dní. Výrok I. (zastavenie konania v sume 643,51 Eur ako poplatky a sankčný úrok) nadobudol právoplatnosť dňa 14.3.2019).

10. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9Co/176/2019-163 zo dňa 26.5.2020 napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie (označený v odseku 9) v spojení s opravným uznesením nad sumu 64,54 Eur vrátane III. výroku o náhrade trov konania zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok II. v sume 64,54 Eur nadobudol právoplatnosť.

11. Po rozhodnutí označenom v odseku 10 zostala predmetom konania požiadavka žalobcu na zaplattenie sumy 2.457,12 Eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.841,66 Eur od 16.9.2016 do 17.9.2016, zo sumy 2.821,66 Eur od 18.9.2016 do 10.10.2016, zo sumy 2.801,66 Eur od 11.10.2016 do 12.12.2016, zo sumy 2.791,66 Eur od 13.12.2016 do 10.1.2017, zo sumy 2.771,66 Eur od 11.1.2017 do 15.3.2017, zo sumy 2.751,66 Eur od 16.3.2017 do 10.4.2017, zo sumy 2.731,66 Eur od 11.4.2017 do 10.5.2017, zo sumy 2.711,66 Eur od 11.5.2017 do 9.6.2017, zo sumy 2.691,66 Eur od 10.6.2017 do 13.7.2017, zo sumy 2.671,66 Eur od 14.7.2017 do 14.8.2017, zo sumy 2.651,66 Eur od 15.8.2017 do 11.9.2017, zo sumy 2.631,66 Eur od 12.9.2017 do 11.10.2017, zo sumy 2.611,66 Eur od 12.10.2017 do 10.11.2017, zo sumy 2.591,66 Eur od 11.11.2017 do 12.12.2017, zo sumy 2.571,66 Eur od 13.12.2017 do 12.1.2018, zo sumy 2.551,66 Eur od 13.1.2018 do 20.2.2018, zo sumy 2.541,66 Eur od 20.2.2018 do 23.3.2018, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.521,66 Eur od 24.3.2018 do zaplattenia).

12. Výrok I. napadnutého rozsudku (pre uznanie), ktorým bolo konanie v sume 2.898,44 Eur s úrokom z omeškania zastavené (nebol napadnutý odvolaním strán) preto nadobudol právoplatnosť.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostali napadnutý II. (vyhovujúci) výrok a (závislý) III. výrok o náhrade trov konania, s ohľadom na odvolaciu argumentáciu predostretú žalovanou v odvolacom konaní.

14. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

15. Podľa § 356 písm. a) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia,

16. Podľa § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

17. Odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale i v odvolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 380 ods. 2 CSP) sa zaoberá procesnými podmienkami, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Inou vadou konania, na ktorú musí prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v odvolaní namietaná, je procesná vada, ktorá nezakladá zmätočnosť rozhodnutia, ale jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní (uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 56/2012).

18. Podľa § 161 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"), ods. 2 ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť,

19. Okrem podmienok stanovených zákonom pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku musia byť súčasne splnené aj všetky procesné podmienky. Znamená to, že aj keby došlo k uznaniu nároku zo strany žalovaného, nemôže súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, ak konanie trpí takým

nedostatkom podmienky konania, pre ktorý musí byť konanie zastavené, resp. ak žaloba trpí takými vadami, ktoré bránia pokračovať v konaní.

20. Podľa § 216 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, ods. 2 súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa § 219 ods. 4 CSP, len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

22. Z viazanosti súdu tzv. petitom (návrhom výroku súdneho rozhodnutia, ktorého vydania sa žalobca domáha) vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy strán sporu a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú (tzv. zásada ne ultra petitum) a nepochybne i to, že nemôže prisúdiť iné plnenie, než ktorého sa strany sporu domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol v žalobe vymedzený. Zároveň musí dbať na to, aby výroková časť rozhodnutia bola jasná, stručná, výstižná a materiálne vykonateľná.

23. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

24. Za nedostatok procesnej podmienky chýbajúceho žalobného návrhu v sporovom konaní je možné považovať rozhodnutie súdu ultra petitum, teda o rozhodnutie, keď súd priznal viac než bolo žalobou uplatnené s výnimkou situácie, kde to zákon umožňuje (§ 216 ods. 2 CSP). Ak by došlo bezdôvodne k prekročeniu žalobného návrhu, odvolací súd v tejto časti zruší rozsudok a konanie zastaví.

25. S poukazom na uvedené (meniaci sa predmet konania) v odseku 7 až 13, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o napadnutom II. výroku (postupom podľa § 282 CSP) sa neriadil dôsledne podľa § 216 ods. 2 CSP, keď zjavne opomenul tú skutočnosť, celý predmet konania uplatnený žalobou žalobcu, potom ako žalobca (podaním zo dňa 6.4.2021 na čl. 202) zobral žalobu v sume 2.898,44 Eur s úrokom z omeškania a následne I. výrokom napadnutého rozsudku konanie v sume 2.898,44 Eur s úrokom z omeškania konanie zastavil, bol skonzumovaný celý predmet konania a teda neprichádzal do úvahy postup podľa § 282 CSP. Napadnutým II. výrokom teda súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre uznanie o nároku, ktorý (už) nebol predmetom konania.

26. S ohľadom na uvedené v odseku 25., keďže ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, odvolací súd tak vzhľadom na túto procesnú vadu spočívajúcu v nenaplnení podmienok konania, musel zrušiť napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP a konanie v zrušenom rozsahu podľa ust. § 161 ods. 2 CSP zastaviť. Pričom už nebolo potrebné zaoberať sa (ďalšou) odvolacou argumentáciou žalovanej v zmysle podaného odvolania postupom podľa § 356 ods. 1 písm. b) CSP.

27. Odvolací súd podrobil prieskumu aj závislý III. výrok napadnutého rozsudku, ktorým okresný súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Druhou

fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. CSP, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. Rozhodnutiu sudcu o sťažnosti je konečné, bez možnosti ďalších opravných prostriedkov.

33. V ustanovení § 255 CSP sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálneho kritéria priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

34. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovanej k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Preto ak žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu, z procesného hľadiska platí, že žalobca zavinil zastavenie konania.

35. V tejto súvislosti je dôvodné prihliadnuť aj na ustálenú rozhodovaciu prax. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

36. Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť za zastavenie konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (žaloby) (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.9.2011, sp. zn. 7MCdo/4/2010).

37. V preskúmvanej veci bola (pôvodne) predmetom žaloby požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 3.485,17 Eur s príslušenstvom. Uznesením č. k. 26Csp/183/2016-95 zo dňa 17.5.2018 okresný súd konanie v časti istiny 320,- Eur s príslušenstvom zastavil (pre späťvzatie žaloby z dôvodu úhrady žalovanej - podanie čl. 71). Rozsudkom č. k. 26Csp/183/2016-112 zo dňa 22.1.2019 v spojení s opravným uznesením (č. k. 26Csp/183/2016-156 zo dňa 14.6.2019) okresný súd I. výrokom konanie o zaplatenie sumy 643,51 Eur zastavil (pre späťvzatie žaloby bez uvedenia dôvodu - podanie čl. 71 a II. výrokom v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/176/2019-163 zo dňa 26.5.2020 (právoplatne) uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 64,54 Eur. Výrok I. napadnutého rozsudku okresný súd konanie v sume 2.898,44 Eur zastavil (pre späťvzatie žaloby bez uvedenia dôvodu - podanie čl. 202).

38. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP odvolací súd konštatuje, že žalobca zavinil zastavenie konania prvoinštančného konania v časti sumy 643,51 Eur ako aj sumy 2.898,44 Eur (s príslušenstvom), keďže navrhol konanie zastaviť v týchto častiach bez uvedenia dôvodu. Naopak zastavenie konania 320,- Eur (s príslušenstvom) podľa § 256 ods. 1 CSP zavinila žalovaná úhradou tejto žalovanej sumy počas konania.

39. Postupujúc podľa § 255 ods. 2 veta prvá v spojení s § 256 ods. 1 CSP s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že žalobca dosiahol na súde prvej inštancie úspech v sume 384,54

Eur (s príslušenstvom) vyčíslená ako súčet 320,- Eur a 64,54 Eur (11,03 %), žalovaná dosiahla úspech v sume 3.100,63 Eur (s príslušenstvom) vyčíslená ako súčet 643,51 Eur a 2.457,12 Eur (88,97 %) t. j. žalovaná dosiahla v konaní pred súdom prvej inštancie čistý úspech 77,93 %. Keďže na odvolanie žalovanej Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9Co/176/2019-163 zo dňa 26.5.2020 napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie (označený v odseku 9) v spojení s opravným uznesením nad sumu 64,54 Eur vrátane III. výroku o náhrade trov konania zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v prvom odvolacom konaní bola žalovaná úspešná podľa § 255 ods. 1 CSP.

40. V prvoinštančnom konaní fakticky čiastočne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 77,93 % (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP) a v prvom odvolacom konaní bola fakticky úspešná žalovaná (v zmysle § 255 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade si žalovaná v prvoinštančnom konaní ani v prvom odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v prvoinštančnom ani v prvom odvolacom konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. S ohľadom na uvedené odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania postupom podľa § 388 CSP tak, že žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a prvého odvolacieho konania nepriznal.

41. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

42. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade si žalovaná v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. S ohľadom na uvedené odvolací súd žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal.

44. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

45. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).